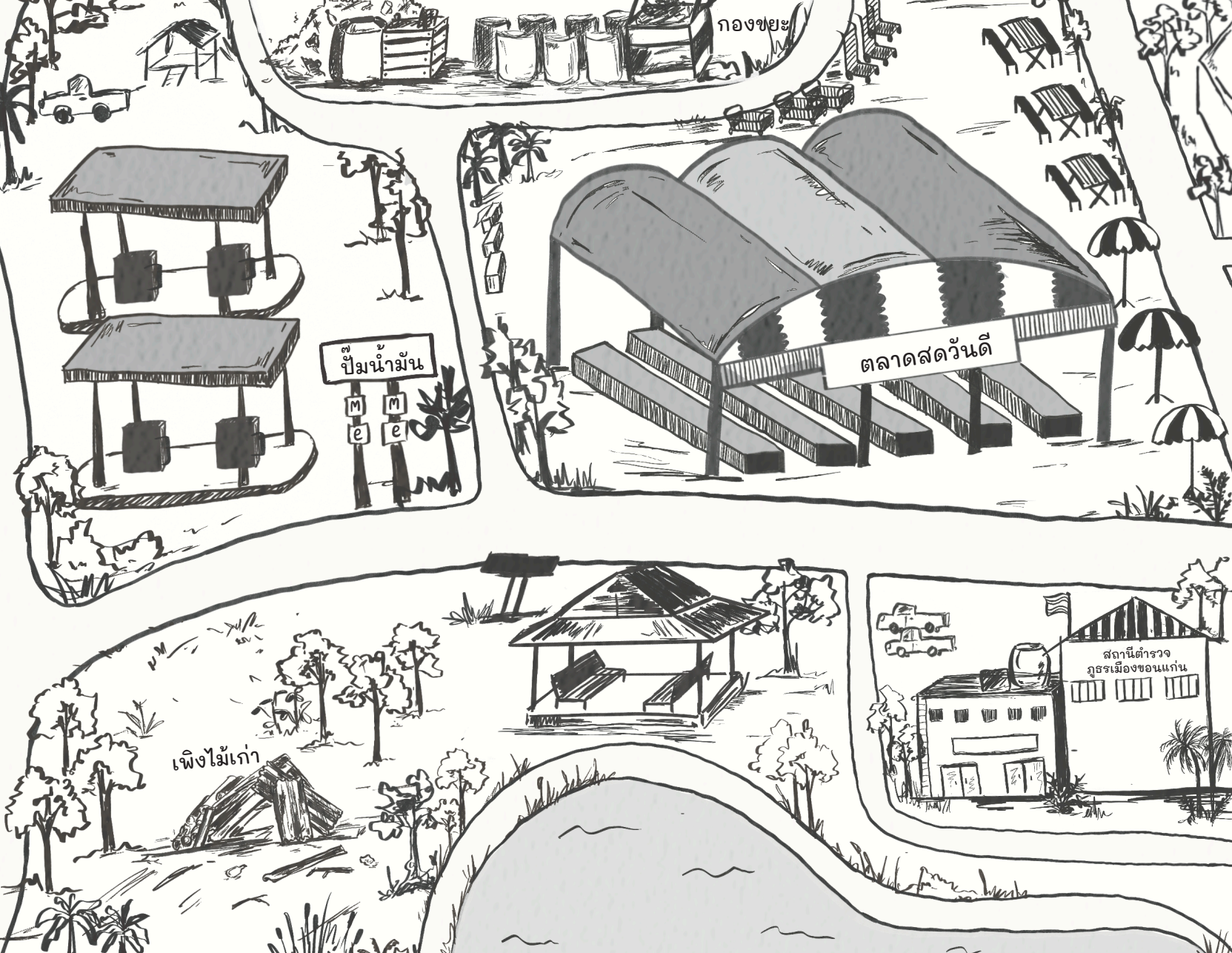

เกาส์

เรื่องและภาพ : เกลีลา

กองขยะ

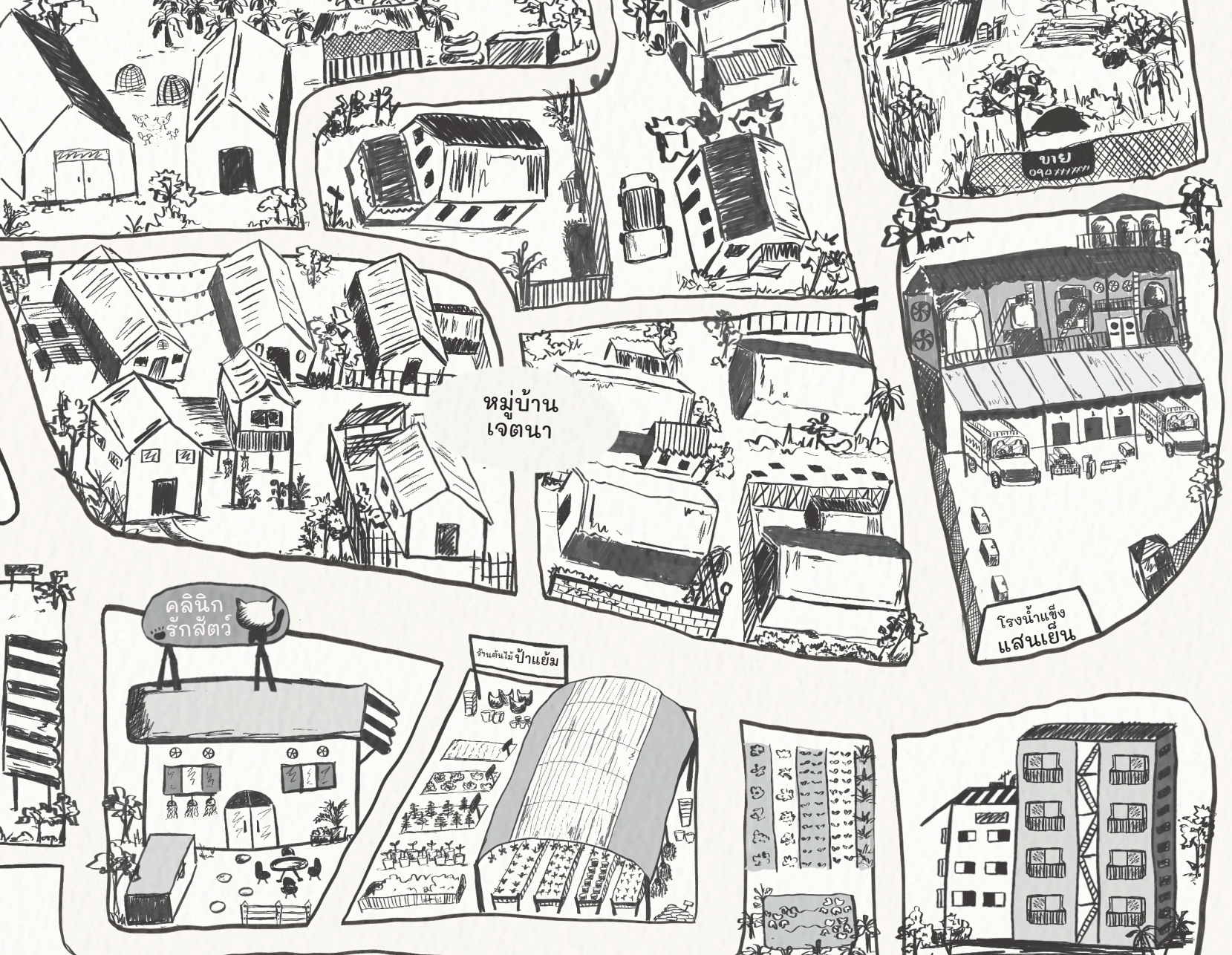
ตลาดสดวันดี

ป้อมน้ำมัน

M M
e e

เพิงไม้เก่า

สถานีตำรวจ
ภูธรเมืองขอนแก่น

หมู่บ้าน
เจตนา

ป้าย
090111111

ร้านน้ำแข็ง
แสนเย็น

คลินิก
รักสัตว์

ร้านต้นไม้ป่าเข้ยม

โรงเรียน

อพาร์ทเมนต์

เกาลัด

เรื่องและภาพ : เสลิลลา

หมาจรจัดตัวหนึ่งอาศัยอยู่ตามลำพัง
ในที่ว่างรกร้างข้างโรงน้ำแข็ง

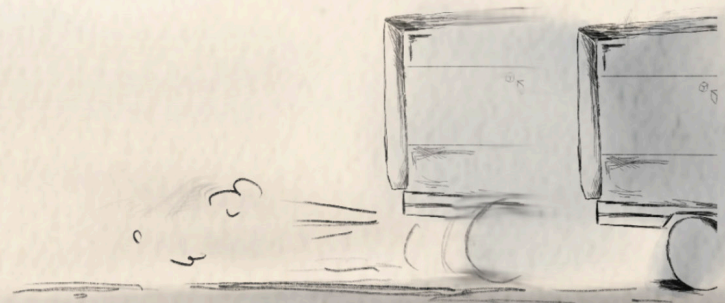
วันหนึ่งเจ้าของโรงน้ำแข็ง สั่งให้พนักงาน
จับมันไปปล่อยให้ไกล

มันยอมให้พนักงานจับมันขึ้นรถ
ไปปล่อยไว้ข้างเพิงไม้เก่าที่อยู่ห่างออกไปมาก
เขาเอาอาหารให้มันด้วย

มันเฝ้ามองรถน้ำแข็งขับจากไป

มันรู้ว่าต้องอยู่ที่นี้

จึงออกสำรวจละแวกนั้น

มันพบถึงขยะใบโต

แหล่ง
อาหาร
ชั้นดี

ได้แทะกระดูกท่อนใหญ่แสนหวาน

มันเจอ

สัตว์ประหลาด

ตัว
เขียว
เขียว

มันพอจะหลบฝน
ในเพิงไม้ได้

ชุดหลุมใหญ่ ๆ

เอาไว้นอน
ให้พุงเย็น

วิ่งเล่นตามอารมณ์

หลับพักผ่อนแรง

บางครั้งมันเจอ
คนใจดี

ผ่านไปหลายวัน อาหารที่พอพาได้ใกล้เฟียงไม้ก็ลดลง
มันต้องออกไปสำรวจหาอาหารไกลขึ้น

มันดมกลิ่นรู้ว่า ถัดไปจากถนนสายจอบแฉะที่คั่นอยู่
มีตลาดสดแห่งหนึ่ง เหมาะเฝ้ารอจนได้จังหวะเหมาะ
ก็รีบวิ่งโกยอ้วกข้ามถนนไปตลาด

มันเดินลัดเลาะวนเวียนรอบนอกตลาดหลายรอบ
แต่ไม่กล้าเข้าไป เพราะเห็นสายตาที่ไม่ค่อยเป็นมิตรนัก

มันดมกลิ่นไปเรื่อย

จนพบขยะกองโตที่ท้ายตลาด

มันรู้เข้าไปทั้งดมทั้งคุ้ยหาอาหารอย่างตะกรุมตะกราม

พักเดียวเท่านั้น

มันก็รู้สึกว่ามีสายตาคู่หนึ่งกำลังเขม่นมองมา

โง่ง
โง่ง

หมาแก่เจ้าถิ่น
เห่ากรรโชกดังลั่น

มันยืนขาแข็ง หันหน้าเข้าสู่
ยงดีที่หมาเจ้าถิ่นมาแค่ตัวเดียว

ฮือ..

อ้อ..

เฮ้

กรร...

ฮ่าก...

โฮ่ง

ฮ่าก

ฮาก
แฮ่...

แค่ครูเดียว หมาเจ้าถิ่นกับมันก็พีดกันจนหมดแรง
ต่างฝ่ายต่างบาดเจ็บ หมาจรจำใจเดินขากะแผลกจากไป

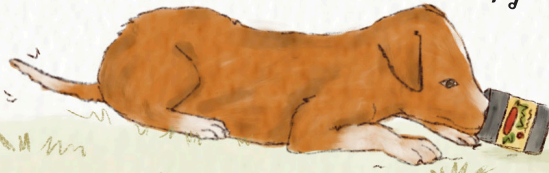

อึ้ง
อึ้ง

นับจากวันนั้นมันเฝ้าเลียแผลจนหาย แต่ไม่เคยไปที่ตลาดอีกเลย
มันกินบ้างอดบ้าง คอยวนเวียนอยู่ไม่ไกลจากเพิงไม้

บางวันโชคดีเจออาหาร

บางวันได้เล่นสนุก

บางวันได้นอนดินบนหญ้านุ่ม

นานอีกหลายวัน มันเริ่มทิวจนทนไม่ไหว
จึงมุ่งไปหาเป้าหมายใหม่
ไม่ใช่ที่กองขยะท้ายตลาด
แต่เป็นหมู่บ้านที่อยู่ถัดจากตลาดออกไปอีก

สัญญาตญาณของมันบอกว่าที่นี่ปลอดภัย
มันจึงเดินลัดเลาะสำรวจไปเรื่อย
แวะเข้าซอยซ้าย เลี้ยวเข้าซอยขวา

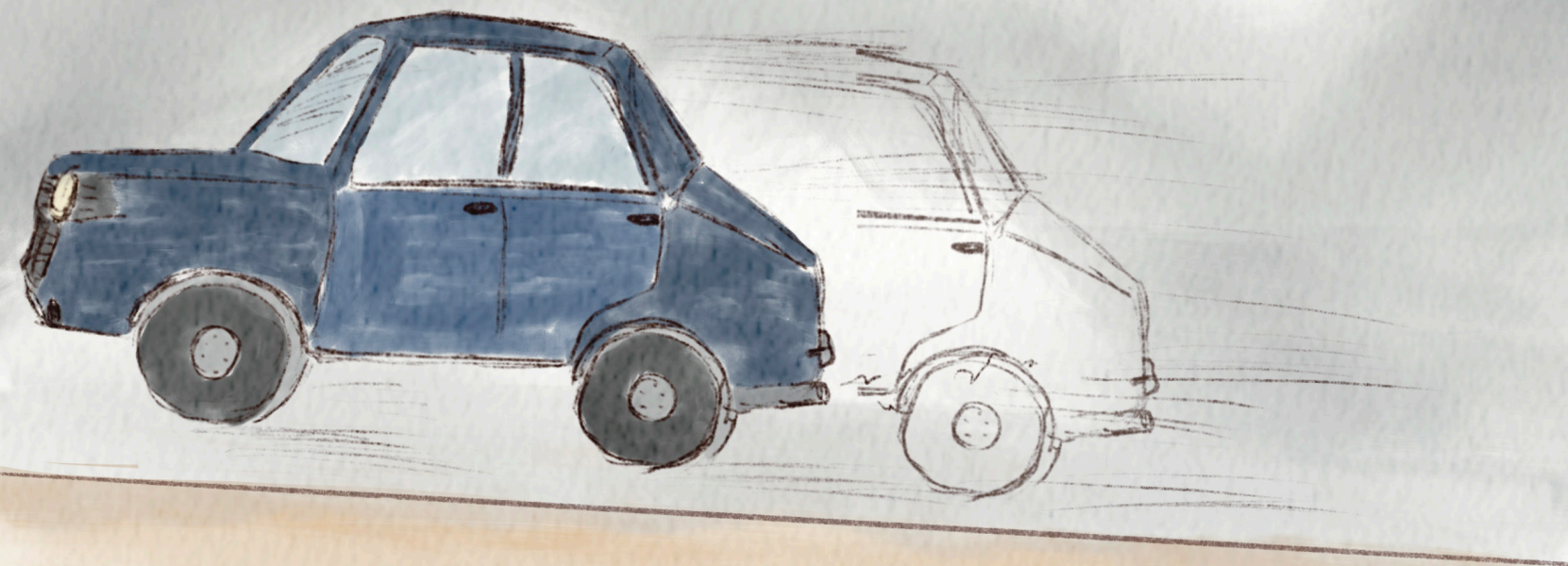
ขณะที่มันเดินสำรวจอย่างไม่ระวังตัว
ทันใดนั้น รถยนต์คันใหญ่ก็ขับพุ่งเข้ามา

ปี๋น!

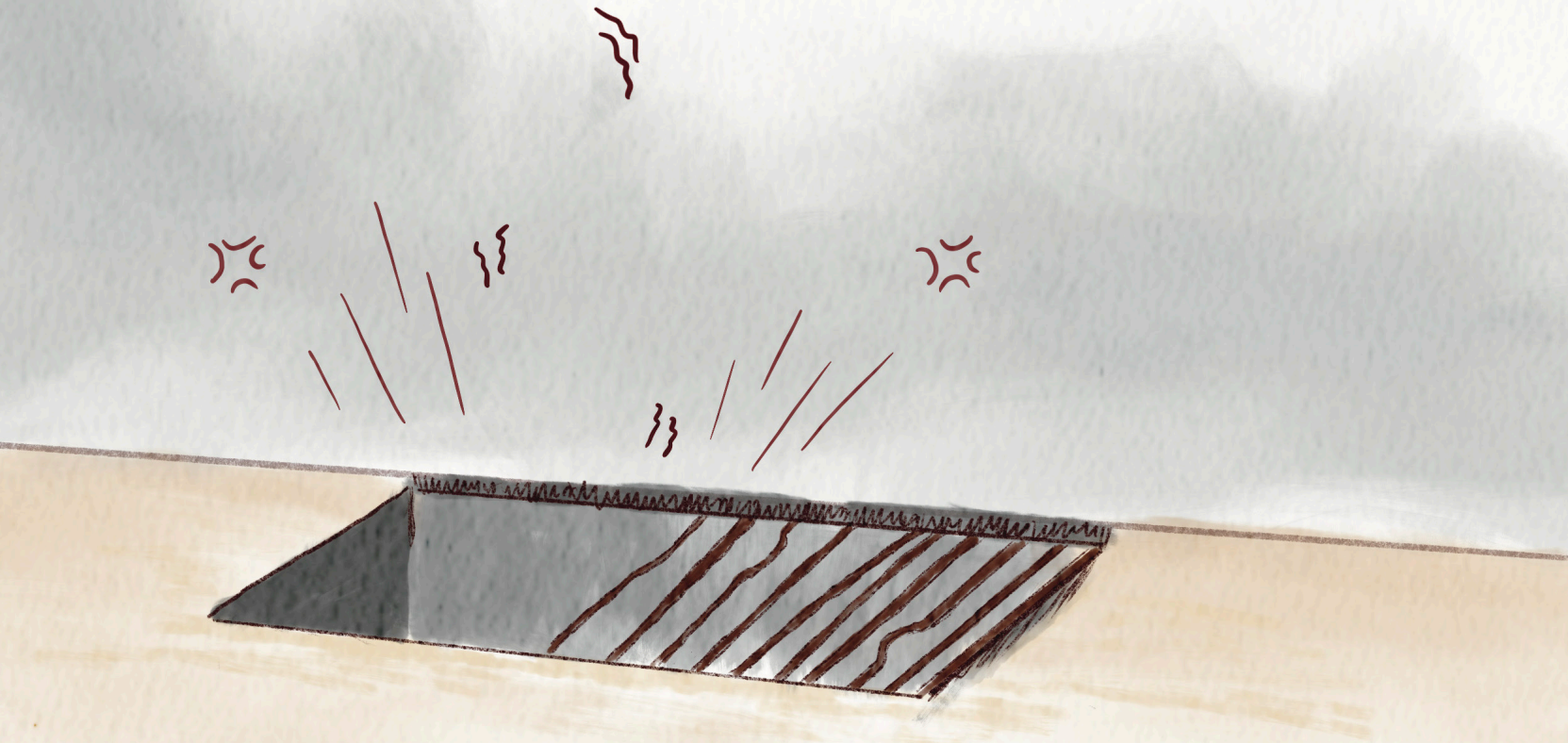
ปี๋น!

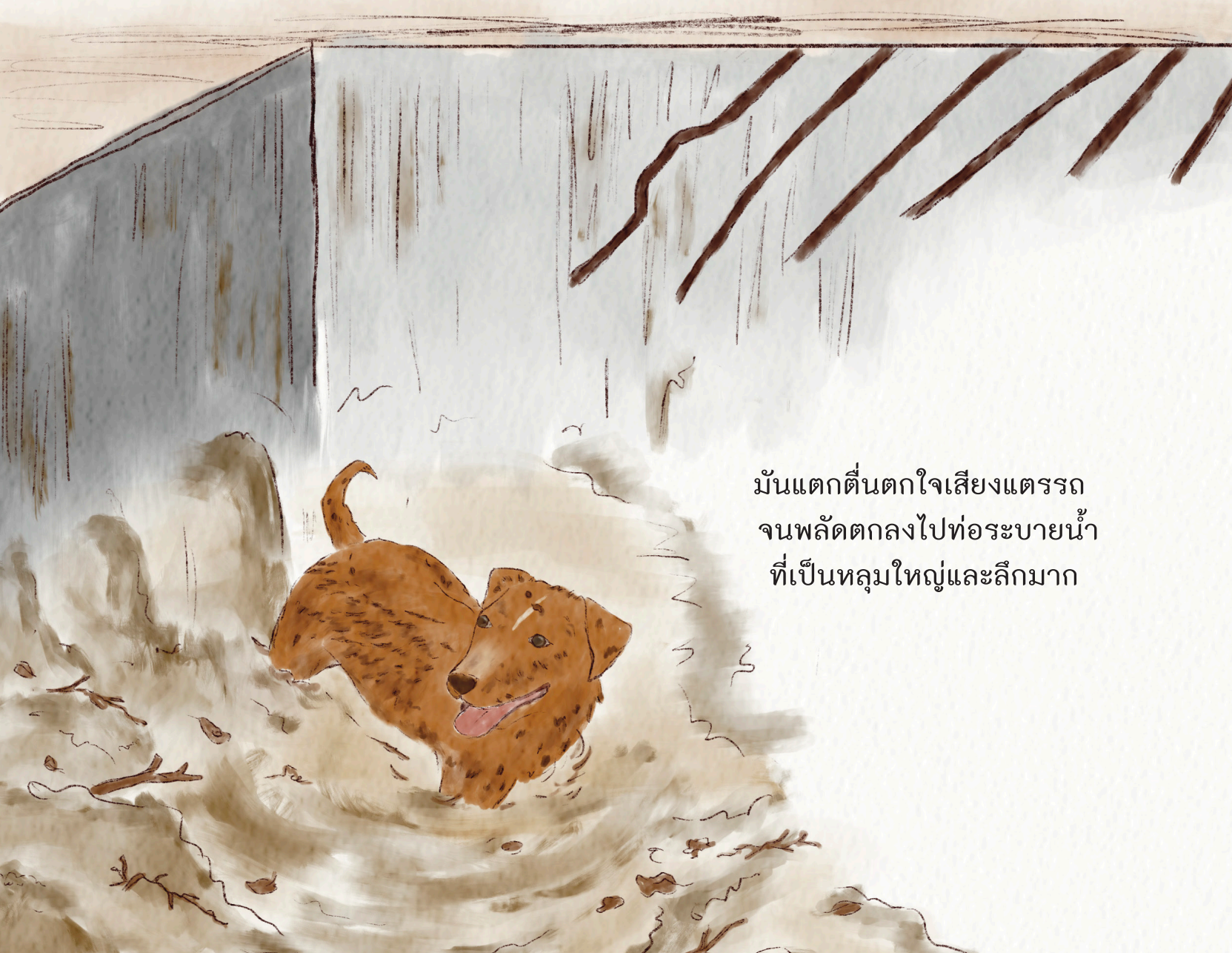
ปี๋นนน!

รถยนต์พุ่งฉิวผ่านไป

หมาจิ้งจอก...

มันแตกตื่นตกใจเสียงแตรรถ
จนพลัดตกลงไปที่ระบายน้ำ
ที่เป็นหลุมใหญ่และลึกมาก

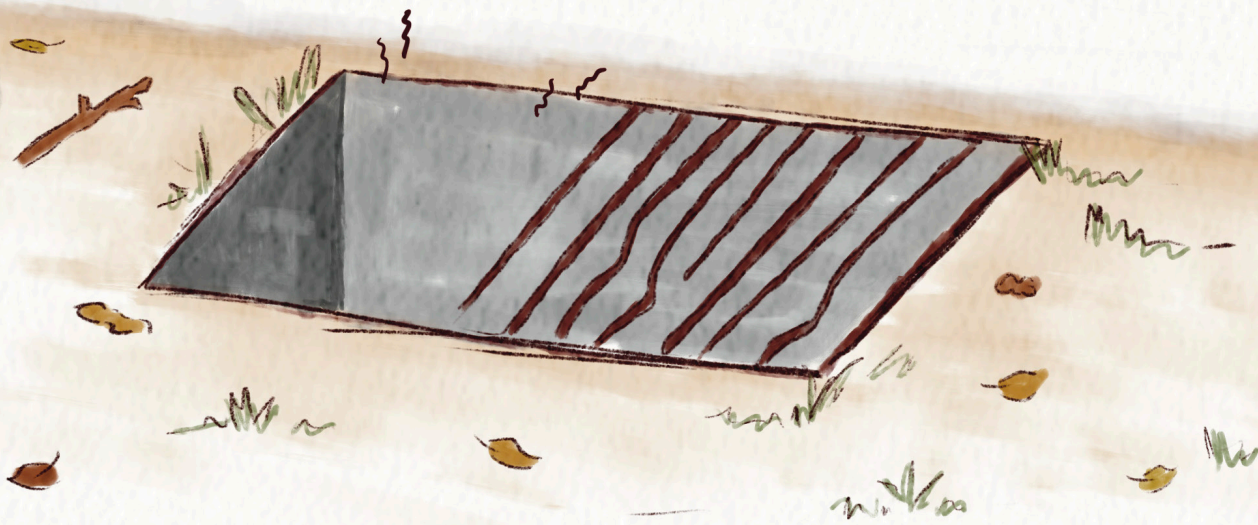

มันพยายามตะเกียกตะกายป็นขึ้นไป
แต่ไม่มีทีท่าว่าจะป็นได้เลย

โซคองเข้าข้างมัน
มีเด็กผู้หญิงกำลังออกมาขี่จักรยานเล่นกับแม่
หนูน้อยได้ยินเสียงหมาร้อง จึงรีบเข้าไปดู

เอ็ง เอ็ง

จืด จืด

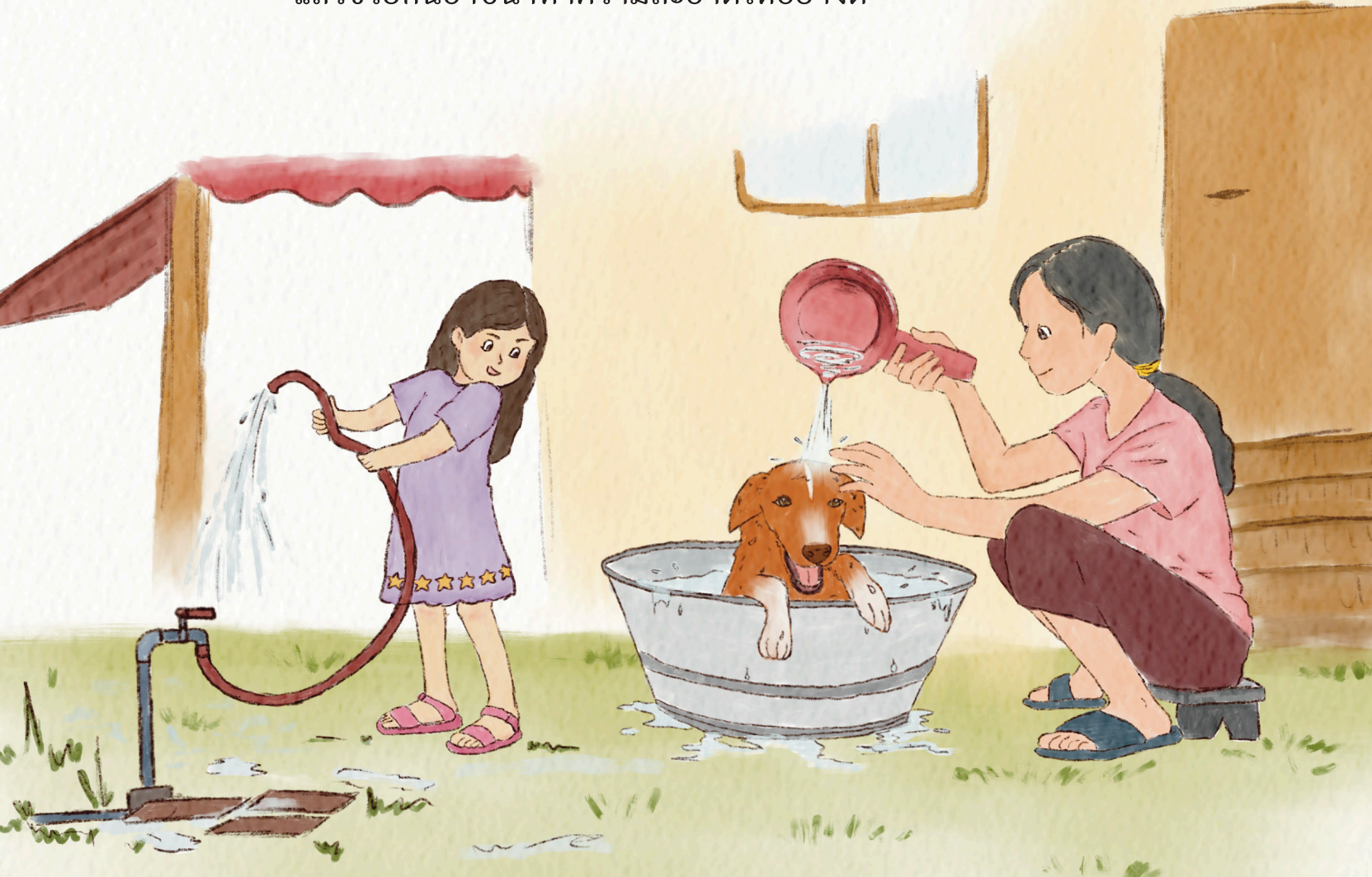
หมาจรใช้แรงเหวี่ยงสุดท้าย
ร้องเสียงแหบแห้งขอความช่วยเหลือ
แม่รีบเรียกให้คนแถวนั้น
ช่วยลงไปอุ้มมันขึ้นมา

ในที่สุดก็ช่วยมันขึ้นมาจากท่อระบายน้ำได้

เนื้อตัวของมันเปรอะเปื้อนโคลน
มอมแมมไปหมด
ทั้งเหนียว ทั้งทิว ทั้งหมดแรง

หนูน้อยกับแม่ ตัดสินใจพามันกลับบ้าน
แล้วช่วยกันอาบน้ำทำความสะอาดให้อย่างดี

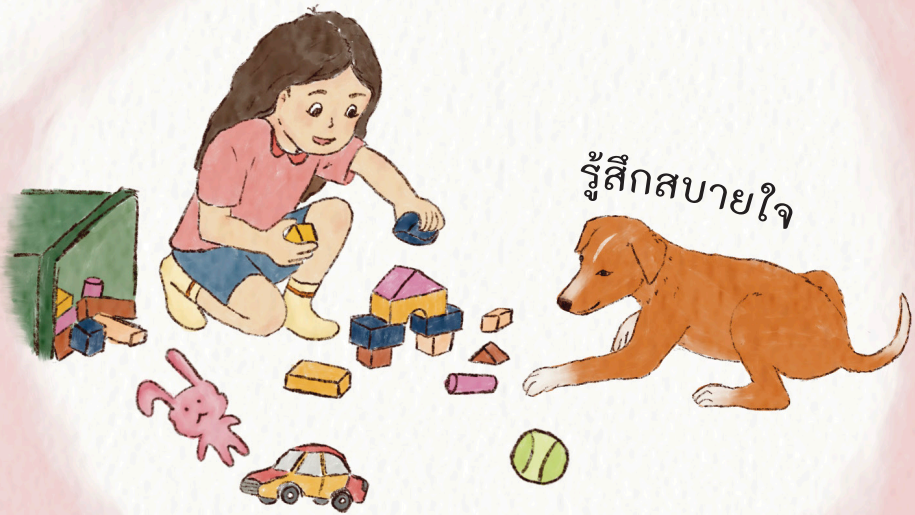

ตอนนี้มันมีทั้งบ้าน อาหาร
ผู้ดูแลที่เต็มใจต้อนรับมัน
และมีชื่อด้วย...

เด็กหญิงตั้งชื่อให้มันว่า “เกาลัด”

พญาน้อยทำให้เกาลัดมีความสุข

รู้สึกลสบายใจ

มันได้รับความรัก

เกิดเป็นความผูกพัน

ตอนนี้เกาลัดชอบอุ่น ปลอดภัย และเป็นสุข
มันรักหนูน้อยกับแม่มาก

เกาลัดอยากจะคอยปกป้องดูแล
หนูน้อยกับแม่ตลอดไป

ผู้แต่ง :

อริญญา โพธิ์ศรี

เบอร์โทรศัพท์ : ๐๙๓๔๘๗๔๐๙๖

นามปากกา : เลลิลลา

หวังว่าหนังสือภาพเล่มนี้ จะเติมเต็มความสุขให้คุณ
แม้เพียงช่วงเวลาสั้น ๆ

- ผู้ปรารถนาให้หมาจรทุกตัวมีความสุข -

เกาลัด

เรื่องและภาพ : เลลิลลา

หนังสือภาพสำหรับเด็ก ๙ ปีขึ้นไป

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด๔๕๑ วรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาศึกษาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอขอบคุณ

อาจารย์ที่ปรึกษา : อ. อัจฉรา ประดิษฐ์

ผศ. รพินทร์ (ณ กลาง) คงสมบูรณ์

อ. ดร. ธันยา พิทยาพิทักษ์

อ. อนุสรณ์ ดีไหว่

อ. ดร. พิชญา นิลรุ่งรัตนา

บรรณาธิการเล่ม : อัจฉรา ประดิษฐ์ เลลิล่า PANMi

ออกแบบปก : เลลิล่า

กราฟิก : เลลิล่า PANMi

ประสานงานงานพิมพ์ : เลลิล่า

พิมพ์ที่ : บริษัท ไชเบอร์พริ้นท์กรุ๊ป จำกัด ๕๕๕ รัชดาภิเษก ๓

แยก ๑๖ ถนนประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

เกาลัด หมากจระจัดสีน้ำตาล
หวังอยากมีที่ปักพิง
ไม่ต้องต่อสู้อันดินรน
ไม่ต้องทนทิวอีกต่อไป

เหมาะสำหรับเด็ก

๙ ปีขึ้นไป

เติมเต็มความรู้สึก
มอบคุณค่าทางจิตใจ